

Plana jove

Plana jove

Un local per als joves

Un escrit publicat a la PLANA JOVE del mes passat titulat «Cuando la ventana está abierta» que, entre altres idees interessants, plantejava el problema de la manca d'un local per al jovent del nostre poble, ha tingut repercussió. Se n'ha parlat. I s'ha escrit. A continuació publiquem dos escrits que parlen d'aquest tema, encara que amb un enfocament una mica diferent. Això ens fa pensar que el primer que cal fer —després d'entusiasmar-se amb l'idea— és parlar-ne molt entre el jovent i posar-nos d'acord. Per això esperem que aquells que s'interessin per muntar un local per a jovent al nostre poble ens escriuran les seves idees, les seves opinions, les seves suggerències per a publicar en les properes edicions de PLANA JOVE. Ens agradaria tenir prou material per a poder dedicar tota la PLANA JOVE del proper número a aquest tema.

Un local del jovent i per al jovent

Ja fa uns quants dies que s'està més o menys parlant, bastant seriosament i amb bastant d'entusiasme sobre la possibilitat de la creació d'un local aquí a Santa Eulàlia per mirar de solucionar l'etern problema de l'estona lliure i de la diversió en els joves.

És important la polivalència d'aquest local en projecte: és a dir seria un local destinat a fer-hi el màxim nombre de coses possible.

La idea em sembla molt interessant però, potser degut a que sóc una mica pessimista, m'he fet les següents reflexions:

— Es parla d'un local pel jovent però, podem considerar al jovent com una cosa uniforme i compacta? Crec que hi ha jovent de moltes menes; cal trobar el punt de confluència i els interessos de tots.

— Estem ja acostumats a que ens solucionin la diversió (o l'avorriment) i tranquil·lament ens desplaçem cap a Granollers o altres llocs de la comarca o fora de la comarca. Sabrem acostumar-nos a un nou ritme de vida i renunciar a uns procediments que potser ens són més còmodes?

— Amb un local aquí a Santa Eulàlia no correm el perill d'«estancar-nos» i d'anullar l'intercanvi cultural i social que ara excessivament duem a terme amb els altres pobles?

— Aconseguirem una unió total del jovent?

— Estem veritablement disposats a col·laborar-hi materialment (i espiritualment per descomptat) amb els mitjans esmentats en l'escrit que el mes anterior va suscitar la polèmica?

La idea, repeteixo, la trobo interessantíssima; ara bé, al dur-la a terme s'han d'estudiar fins al màxim tots els ets i uts per tal que no fem un nyap.

I recordem que l'única garantia d'èxit ens la donarà el fet que sigui una cosa de TOT el jovent i de que en tot moment pugui oferir allò que cadascú necessita o demana. J. M.

«Un lloc per poder-nos trobar i poder-nos conèixer millor»

Ja sabem que aquí a Sta. Eulàlia hi ha molts joves que amb prou feines ens coneixem. El que passa és que no tenim cap lloc per poder-nos trobar i poder-nos conèixer millor, al mateix temps que ens hi poguem divertir, instruir i passar estones agradables. Al que em refereixo és a un local o lloc on hi hagi tota mena de distraccions, començant per una sala amb tota classe de jocs i acabant per una altra sala on s'hi pugui escoltar música, llegir, i xerrar tranquil·lament. En fi, un petit racó on hi poguem disfrutar fent el que més ens agradi les estones que les nostres ocupacions ens deixin lliures durant el dia; al mateix temps on la joventut d'aquí hi poguem conviure i així poder formar noves amistats.

Com podeu apreciar, el que vull dir no està només a les nostres mans, crec que les persones grans sabran comprendre la nostra postura i ens ajudaran amb tot el que puguin.

No sóc sola que penso així, ja que fa alguns dies que demano el parer a altres nois i noies i tots em responen afirmativament. Crec que si ens podem posar d'acord per portar a terme aquest propòsit nostre els grans no ens abandonaran. Desitjo que sapiguem tirar endavant ben units, ja que diuen que la unió fa la força i crec que la nostra serà ben forta i no ens l'hem de deixar trepitjar perquè quan hàgim acabat d'aquest treball ens sentirem orgullosos i al mateix temps demostrarem a les altres persones que on hi ha joventut, hi ha alegria i ganes de lluitar per la nostra felicitat i per les coses que ens semblen millors; crec que si som capaços d'organitzar les nostres diversions ens sentirem més satisfets que quan ens les donen fetes. D'aquesta manera també contribuirem a que el poble vagi millorant socialment i culturalment.

M.^a TERESA SUBIRATS

«Perquè el jovent es pugui reunir, parlar, ballar...»

La lectura d'un article de la PLANA JOVE del mes passat em recorda un article que va sortir a l'Anuari de fa uns cinc anys, molt interessant, escrit per un noi i titulat «El problema de la Juventud». En aquest article s'exposaven uns fets i es deia que —aleshores— l'únic remei era fer un centre recreatiu. Des de llavors ençà ha plogut molt, però no ho sembla per a la gent de Sta. Eulàlia que, segons veig, som més durs que picar ferro fred. La gent gran només s'interessa per la manera de fer «peles» (sense mirar com). No els preocupa que el jovent s'avorreixi. Després els donen la culpa perquè marxen del poble. Però, quines diversions hi ha? Cap!

L'única diversió que tenen els joves i les noies són les motos de «trial». També algunes vegades es fan coses al Casal per als infants i poques vegades es fa alguna cosa per als grans. Ara s'ha obert també un conjunt esportiu (amb tota mena d'esports) a una urbanització. Crec que és una gran millora per al poble. Els adolescents volen tornar a muntar un «mini-club» en una de les dependències de la Recтория.

Trobo ridícul que un poble que està evolucionant tant en tots sentits no tingui res perquè el jovent es pugui reunir, parlar, ballar, etc.

Em direu que ja n'hi ha de locals? Però, en quines condicions! La Sala de Can Mestret i la Sala del Rieral han desaparegut. La Sala de Can Rajoler i el Casal estan antiquats.

* * *

Com hauria de ser un centre recreatiu per al jovent? Uns quants ho hem pensat i creiem que hauria de tenir: una bona discoteca, bar, sala de jocs, sala de conferències, sala de música, sala de reunions, biblioteca i sala per a teatre i cinema.

És cert que això val molts diners. Però jo crec que si tots hi col·laboréssim (joves, grans, adolescents, etc.) es podria tirar endavant. Aniria bé poder comprar els materials a preu de cost i que la feina li aportéssim nosaltres mateixos (paletes, fusters, lampistes, etc.). Una comissió hauria d'organitzar-ho i es podrien fer socis. I també aniria molt bé que algú oferís el terreny, en un lloc cèntric. Els promotors, Ajuntament, bancs, caixes, associacions i Parròquia, podrien col·laborar-hi molt.

* * *

Crec que seria molt interessant fer una enquesta entre els joves del poble i estiuiejants sobre la diversió, i així ens adonaríem del problema. La diversió dels futurs homes i dones de Sta. Eulàlia depèn de tots nosaltres.

Josep Deupi